

trede Ændringsforslag, som er stillet af et Mindretal i Udvalget, skal jeg ikke udtale mig i Øjeblikket. Jeg beklager, at det ikke kom saa tidligt, at det forelaa allerede, da Udvalget holdt Møde, saaledes at dette kunde have taget Stilling dertil inden 3die Behandling. Jeg vil derfor afvente, hvad den ærede Ordfører for Mindretallet udtaler derom.

Poul Christensen: Som ærede Medlemmer ville have lagt Mærke til, have tre andre ærede Medlemmer og jeg stillet et Ændringsforslag til dette Lovforslags 3die Behandling. Den ærede Ordfører for Flertallet udtalte, at han beklagede, at Forslaget var kommet saa sent, men jeg skal dertil bemærke, at vi kun havde haft eet Udvalgmøde forleden, efter at Lovforslaget forlod dette Ting ved 2den Behandling. Jeg udtalte den Gang, at jeg maatte tage det Forbehold i hvert Tilfælde for mit eget Vedkommende endnu en Gang at forsøge paa at bringe dette Lovforslag til en anden Affattelse, i hvert Fald paa et enkelt Punkt, hvor jeg allerede havde forsøgt det, men ganske vist paa en anden Maade end her. Dog, da dette Forsøg blev slaaet ned, nærer jeg ikke stor Tro til, at det vil lykkes. Desuagtet vilde jeg ikke opgive Haabet, og paa dette fremrykkede Tidspunkt, hvor der kun blev afholdt et enkelt Udvalgmøde, var der ikke andet for mig at gøre end at søge Medforslagsstillere til et Ændringsforslag ved 3die Behandling. Vi have villet gøre et Forsøg paa paa et enkelt Punkt at bringe denne Lov i en saadan Form, at det ikke blev de mest begunstigede i Samfundet, som løb af med Profiten, og at der intet blev til de mindre velhavende. Medens Flertallet her i denne Sal med den højtærede Ministers Billigelse vedtog et Ændringsforslag ved 2den Behandling, hvorefter man ogsaa i enkelte Tilfælde kunde gaa op over de 12,000 Kr., som Ministeren foreslog, var der fra vor Side stillet et Ændringsforslag, som gik ud paa at sætte Summen ned til 10,000 Kr. for derved at hindre, at det blev de mere velhavende i Samfundet, som kom til at nyde godt af denne Lov. Dette forkastedes, og i Dag have vi heller ikke meget Haab om, at det Forslag, vi have tilladt os at stille, vil gaa igennem i det høje Ting, selv om jeg rigtignok mener, at det taler for sig selv. Vi have valgt en anden Form, da vi mente, at det ikke kunde nytte at komme med Forslaget i samme Skikkelse, som da det forrige Gang blev fremsat. Vort Æn-

dringsforslag til § 6 gaar nu ud paa, at i 2det Stykke, 1ste Linie, efter „Udlaan“ indskydes: „til Jordbrugere, hvis Formue ikke overstiger 5,000 Kr.“ Disse kunne altsaa derefter ikke faa Del i de Begunstigelser, som Lovforslaget forudsætter, altsaa ikke faa Penge af Statskassen til en Rentefod af 3 pCt., ikke Skøde paa Stempelpapir til Takst af 1 Kr. og ikke Obligationer paa ustempelt Papir; for disse skulde heller ikke Tinglæsningsgebyrer og alle andre Gebyrer til det offentlige bortfalde. Vi have ikke ment, at Lovens Bestemmelser bør gælde for Folk, der have en Formue af over 5,000 Kr. Vi have ment, at disse Folk kunne klare sig uden de Begunstigelser, hvorom der her er Tale, og derfor have vi stillet dette Ændringsforslag.

Jeg skal nævne et bestemt Eksempel. Det er kommet mig for Øre, at der i Hillerød er en stærk voksende Stemning, endogsaa i Byraadet, for at erhverve de store Gaarde, som Staten ligger inde med, og som ligge lige op til Byen. Med dette for Øje have vi bestræbt os for at give Lovforslaget en Affattelse, saaledes at det kan blive muligt for Byraadet at erhverve og udstykke disse Gaarde, der efter dets Mening sikkert efterhaanden ville være til overordentlig Fordel for Byen og for Samfundet. Det er ikke lykkedes os, og jeg tvivler noget om, at man i Hillerød By vil være i Stand til at komme ind under Loven, som den her foreligger. Jeg havde gerne set det, da jeg saa vilde have Haab om, at et Par af disse store Gaarde, der sædvanligvis ikke give Staten Udbytte, vilde kunne komme paa andre Hænder og skaffe Føde til langt flere Mennesker end nu. Men hvis Byraadet ikke kan komme ind under Loven, eller noget lignende indtræffer, ligger Vejen aaben for alle og enhver, selv den rigeste Grosserer i Hillerød By, med en halv eller en hel Million til at bygge en Villa ude paa disse Jorder og erhverve saa meget Jord som til en Hest eller to og der føre en lukkullisk Tilværelse. Ogsaa han vilde med Loven i Haanden kunne forlange af Finansministeren at faa Laan af Statskassen til 3 pCt. og faa Papirer paa Ejendommen til den af mig refererede Pris med Stempelpapir til 1 Krones Takst; Obligationerne kan han faa stempelfri, medens Tinglæsningsgebyrer og andre Gebyrer falde bort. Dette synes der ingen Anledning til. Det er muligt, at man vil sige, at dette Eksempel er sat noget paa Spidsen. Men lad os da vælge et andet Eksempel